

Második családjuk a hokicsapat

Helyzetkép a romániai női jégkorongsportról

● Már az 1930-as években volt női jégkorongsport Székelyföldön, de ez rövid ideig tartott. A székelyföldi női jégkorongsport második kezdetét az 1990-es évek végére, a 2000-es évek elejére datálják. A múlt héten Brassóban véget ért divízió II/B értékcsoporthú női világbajnokságon házigazda román válogatott két meghatározó tagjával, Balló Noémi csapatkapitánnyal és Nagy Béla edzővel beszélgettünk.

DOBOS LÁSZLÓ

Kilencven évvel ezelőtt a hokizó lányok felszerelését a korcsolyacipő és a hokibot mellett a patentharisnya, a sötét szoknya és a fehér vagy szürke gyapjúpulóver jelentette. Az első csíki együttes Szabó Ilona (Pici néni) és Vákár Lajosné Dávid Erzsébet kapus köré tömörülve hokizott szórakozásként, a második korszak pedig az 1990-es évek végére tehető, amikor a gyepplabdában országos bajnok – többek között Sándor Ibolya és Török-Láday Éva nevével fémjelzett – Építők gerincére megalakult a Sportklub női jégkorongcsapata. Azóta rendszeres a női hokimozgalom Csíkszeredében, a játékosok többsége kicserélődött, de a lelkesedés, a sportág iránti szeretet töretlen maradt.

Tapasztalt szakember az edző

Nagy Béla tavaly október közepén kapott megbízást a lánycsapat vezetésére, de akkor még nem lehetett pontosan tudni, hogy kik alkotják majd a csíki együttest, lesz-e bajnokság. Október 15-ére írták ki az első bajnoki meccset, akkor gyűlték össze a Sportklub lányai, fél év után először léptek újra jégre, az első meccset el is veszítették a Bukaresti Triumf ellen. Aztán kezdtek járni edzésekre, és jöttek az eredmények is. Volt még egy kisiklás januárban Gyergyó ellen, akkor három alapjátékosuk hiányzott. Jelenleg a Sportklub hat ponttal vezet a bajnokságot, és hátravan még két Csíkszereda–Gyergyó mérkőzés.

„Amikor elvállaltam a Sportklub lánycsapatának felkészítését, akkor a női válogatott irányítására is felkérték. Bajnokság közben figyeltem a

játékosokat, feltérképeztem, hogy mire lehet majd számítani a vébén. Annak ellenére, hogy már ősszel eldőlt, Románia rendezte Brassóban a vebét, a szakszövetség egyáltalán nem támogatta a válogatott felkészülését, nem

sportéletre jellemző visszaesés a női jégkorongban is érződik, nincs utánpótlás-nevelés, nincs ifjúsági bajnokság, lentől nem jön senki, nincsenek fiatalok, akiket be lehetne építeni a felnőttök közé” – fogalmazott Nagy Béla.

volt egyetlen összetartás sem, csupán a vebé előtt egy héttel gyűltünk össze, egyetlen felkészülési mérkőzést sem játszottunk. Kapkodás volt az egész. Nem maradtunk benn a csoportban, ezért vállalom a felelősséget, de több odafigyeléssel, egy jobb felkészülési programmal benn maradhatunk volna” – nyilatkozta Nagy Béla.

A szakember elmondta, ellenfelek egytől egyig komolyabb bajnokságokból válogatták ki keretük tagjait, Törökországban például két értékcsoporthú, 16 csapatos női hokibajnokság van, míg nálunk évek óta háromcsapatos a bajnokság. „A román

Orvostanhallgató a csapatkapitány

A csíki hokicsapatról, a válogatotról az együttes csapatkapitánya, Balló Noémi mesélt lapunknak. „Sokan kérdezték, miért örvendtünk Brassóban olyan nagyon a törökök elleni győzelemnek, hiszen kiestünk a csoportból. Azt mindenképp tudni kell a romániai női hokiról, hogy a bajnokságban részt vevő három csapat mindegyike amatőr, kedvtelésből, hobbiból, munka után, gyereknevelés mellett, egyetemről és iskolából ugrunk el hetente kétszer-háromszor

edzeni. Ahhoz, hogy jobb eredményt tudjunk elérni, szükség lenne nyáron száraz felkészülésre, állandó szakmai támogatásra a Román Jégkorongszövetség részéről, illetve utánpótlás-nevelésre. Olyan kislányokra, akik már a fiúk között eltöltöttek pár évet, és tisztában vannak a jégkorong alapjaival. Ez volna egy kiindulópont a magasabb szintű jégkorongozáshoz.

Egy tanulságos, nagyszerű vb-n vagyunk túl, amelyen mindenki szívvel-lélekkel küzdött, egy csapat-

A csapatkapitány elmondta, hogy a Sportklub, a hokicsapat az ő második családjá. Megtanult hálás lenni támogatóinak és rosszakaróinak egyaránt. Érti, hogy egyensúly van a csapatban, mindenki szívvel-lélekkel jár edzésekre, nincsenek nézeteltérések, nincs szakadék a „nagyobbak” és „kisebbségek” között. A lányok élnek-halnak a jégkorongért, ez jelenti számukra a feltöltődést, itt vezetnek le a mindennapi stresszt, ez óvja meg őket a kiegészítő munkahely, illetve a család tekintetében.

Csíki hokis lányok a válogatottban. Balról jobbra: Adorján Katalin, Koncz Csenge, Balló Noémi, Sajtos Katalin, Popescu-Dobandy Magdolna, Bálint Hanga, Iuga Diána, Csiszér Tímea, középen Kurkó Andrea kapus

FOTÓK: MAXIMILIAN MILATA

ként sikerült játszunk annak ellenére, hogy eddig ellenfelek voltunk. Ez főként az edzőnk, Nagy Béla érdeme. Legnagyobb eredményünknek a Tajvan elleni 3–4-et tartom, amikor veszítettünk ugyan, de tekintve hogy végül ők jutottak fel, ez nagyszerű teljesítménynek számít. Kiemelném az utolsó, Törökország elleni győzelmet is. Ezen a két meccsen úgy játszott a csapat, ahogyan mindig is szerettük volna. Élveztük a játékot.

Jó érzés volt itthon játszani, érezni, ahogyan támogatnak a jóakarók, vagy épp erőt meríteni a negatív megjegyzésekből. Mindenki nagyszerűen érezte magát, összekovácsolódtunk. Meccsek előtt rendszerint a falakon át kopogtatva hívtuk össze a csapat tagjait kávézni, beszélgetni, próbáltuk lelkileg támogatni egymást, felkészülni mentálisan a meccsre. Szabadnapokon fodrászszalon nyílt a szobákban, mindenki sürgött-forgott, sminkeltünk, ételtanácsokat osztogattunk és hallgattunk, egyforma pólókat vásároltunk. Soha egy rossz szót nem lehetett hallani a turné alatt. A vb végén pedig könnyek között búcsúztunk egymástól, románul, magyarul, a viszontlátás reményében. Tényleg olyanok voltunk, mint egy kis család, amelynek a szíve egyszerre dobbant” – mesélte Balló Noémi.

Balló Noémi hokis karrierjének csúcspontja a 2012-es innsbrucki ifjúsági téli olimpián való részvétel jelentette. Eddig öt vebén volt tagja Románia válogatottjának. Nagypapja, a néhai dr. Balló Béla sportorvos, illetve édesapja által került kapcsolatba a jégkoronggal. Édesanyja korai halála után pedig a jégkorong volt az, ami átsegítette a nehézségeken. „Az a hatvan perc, amíg a jégen voltam, elfeledtettem velem minden bánatomat, és segített abban, hogy tovább-evezhessek és helytálljak az élet viharos tengerén” – fogalmazott.

Noémi jelenleg végzős orvostanhallgató a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemen, a folytatást, a szakosodást pedig az egyik belgyógyászati ágba képzelte el. Családcentrikus embernek tartja magát, minden vágya az, hogy Csíkszeredében helyezkedhessen el orvosként, gyógyíthassa az itthoni embereket. És persze szeretne továbbra is jégkorongozni.

Olimpián is játszott

Nagy Béla 1966-ban kezdte a jégkorongot az egykori pionírháznál Ferencz János edző vezetésével. A sportiskolánál folytatta Antal Zsombor, Mezei Imre és Daradics András edzőkkel, majd a csíkszeredai gimnázium csapatánál, a Lyceumnál hokizott, ahol Boda Jenő volt az edzője. 1976-ban, 18 évesen már játszott a felnőtt romániai válogatottban, 1977-ben tagja volt az A csoportos vebére készülő csapatnak, de végül a 18 és fél éves fiatalok nem vitték el Bécsbe. Középiskola után aláírt a Bukaresti Dinamóhoz, a sportszázad tagja lett, nem kellett katonáskodnia, csak sportolnia. Pályafutása csúcspontja az 1980-as téli olimpia jelenti, Lake Placidben többek között az Egyesült Államok, Csehország és Svédország ellen lépett jégre. Az olimpia után hazatért Csíkszeredába, elvégezte az almérnököt, és még tizenegy évig játszott a Sportklubnál. 1991-ben

kikerült Olaszországba, ahol előbb edző-játékos volt az egyik harmadik ligás csapatnál, majd hosszú ideig edzősködött Olaszországban. A 2000-es években a csíkszeredai ifjúsági és felnőtt csapatok edzője is volt, utoljára a 2011/12-es idényben vezette Hozó Leventével a Sportklub férficsapatát, akkor megnyerték a MOL Liga alapszakaszát.